

Gieren bliver berettiget til at afløse, naar det conyenerer ham; men den Afgiftsberettigede beholder Afgiften, naar den er af mindre Værd. Sælgeren faaer saaledes langt flettere Baluta for sin Eiendom, end han ellers kunde faae. Han maatte hellere vælge det Ene eller det Andet, end overlade det til en Andens Godtzbestiende efter Coniuncturerne at foretrække, hvad han vilde.

Justitsministeren: Jeg kan ikke lade være at tillade mig et Par Dtringer med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) før gjorde; thi, uagtet det vistnok nærmest hører til de senere Paragrapher, erklærede han dog, at det vilde have Indflydelse paa den Maade, hvorpaa han agtede at stemme for Loven, og da Ingen af de ærede Forslagsstillere eller af Udvalgets Medlemmer have besvaret det, tør jeg vel yttre, hvorledes jeg seer denne Sag. Jeg antager, at dette Lovudkastets Hensigt er at stille Forholdet mellem Lehnss- eller Fideicommissbestidderne paa den ene Side og Bønderne paa den anden netop paa samme Fod som Forholdet ellers med Hensyn til Afhændelsen af Eiendomme staaer mellem Godsejerne, paa hvem slige fideicommissariske Baand ikke hvile, paa den ene Side, og deres Bønder paa den anden (Ja! Ja!). Det er altsaa ikke Hensigten at stille Fideicommissbestidderne i et særegent Forhold (Nei!), hvorved de kunde faae en Rettighed, som ikke tilkommer Andre med Hensyn til Overdragelsen af deres Bøndergods, nemlig en større Frihed ved Overdragelsen af deres Bøndergods til Folk, der ikke staae i Forhold til Fæsterner, end andre Godseiere have. Det er Hensigten at stille Lehnss- og Fideicommissbestidderne paa samme Fod som andre Godseiere, og jeg tør vel gaae ud fra denne Forudsætning, ligesom jeg ogsaa tidligere ved at forhandle denne Sag under de Forhandlinger, som gik forud for Resolutionen af 9de Octbr. f. A., er gaaet ud fra, at Bønderne paa Lehnss- og Fideicommissbestidderne ikke ville være udsatte for større Fare for, at Bestidderne af Godset skulde tage mindre Hensyn til de paa Godset boende Familiers Læve end det er Tilfældet paa andre Godser (Ja! Ja!).

Der er megen Rimelighed for, at, hvor saadanne Forhold mellem Bestidderne og Fæsterner og disses Familier have bestaaet i en lang Række af Aar, der vil netop Fæsternes Læve blive særdeles varetaget ved de Afhændelser, der maatte finde Sted. Jeg kan derfor ikke see, at der fra dette Synspunkt kan være nogen Betænkelighed ved at stemme for denne Lov. Jeg skal endnu kun tilføie en Bemærkning. Man har meent, at Afhændelse til Arvefæste ikke saa let vilde kunne fremmes, naar Loven ikke optog det Tillæg, hvorom her tales, fordi Justitsministeriet da ikke vilde være berøjet til at tilstede de samme Lempelser som de, denne Lov tilsigter. Dette angaaer nu vel egentlig ogsaa en paafølgende Paragraph; men jeg kan dog ikke lade være nu at berøre dette Punkt. Det er ganske vist, at saaledes som § 6 foreligger i Lovudkastet, vil Justitsministeriet ikke kunne tilstede samtlige de Lettelser, som derved tilsigtes, men Justitsministeriet vil dog være istand til at forfaffe den Lehnss- og Fideicommissbestidder, der agter at afhænde sit Gods til Arvefæste, de væsentligste af de samme Lettelser, som der tilsigtes ved § 6. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Kjøbecontracter og Skjøder kan allerede nu af Regjeringen tilstedes en Lettelse i Henseende til det stemplede Papir, naar Gaarde og Huse afhændes til Fæsternes Sønner eller Sviger sønner ifølge de Kongelige Resolutioner af 23de Januar 1807 og 30te Octbr. 1839. Jeg har derhos tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at der er særegne Betænkeligheder med Hensyn til lignende Begunstigelser i Henseende til det stemplede Papir til Panteforskrivninger, og jeg gik ud fra den Forudsætning, at de Bemærkninger, jeg herom har fremsat eller kunde fremsætte, maatte maafee bevæge den ærede Forsamling til ikke at udstrække denne Begunstigelse til Panteforskrivninger. Hvad angaaer Halvprocent Afgiften, troer jeg der i saa Henseende kunde gives mere almindelige Bestemmelser, og dersom disse mine Anskuelser maatte vinde det ærede Things Bisfald, seer jeg saaledes ikke, at der vilde være nogen Hindring tvæien, for at Justitsministeriet vilde kunne tilstede Afhændelse til Arvefæste omtrent med de samme Begunstigelser som de,